

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΙ Ο ΖΟΦΟΣ ΤΟΥ ΦΕΤΙΝΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Το περιοδικό antifa εκδίδεται κάθε δύο μήνες και ασχολείται με το ρατσισμό και το φασισμό στην Ελλάδα και διεθνώς. Την αποκλειστική ευθύνη του περιοδικού την έχει η συντακτική ομάδα (η οποία συμμετέχει ως τέτοια στις εκδόσεις antifa scripta). Αυτό σημαίνει πως για ό,τι γράφεται ή παραλείπεται να γραφτεί αποκλειστικά υπεύθυνη είναι αυτή και μόνο αυτή.

Πέρα από την ανάλυση και την αντιπληροφόρηση το περιοδικό antifa υποστηρίζει ενεργά το αντιφασιστικό κίνημα. Έτσι η συντακτική ομάδα συμμετέχει στην αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa.

Αν με κάποιο τρόπο αυτά που διαβάζετε εδώ σας φαίνονται ενδιαφέροντα, η ηλεκτρονική μας θυρίδα σας περιμένει: antifascripta@yahoo.com

Ιούλιος 2022

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ:

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ «ΠΑΝΔΗΜΙΑ» - ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΩΝ, ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η καπιταλιστική κρίση που όσο βαθαίνει σκάει σαν τσουνάμι σφοδρότερο από τα προηγούμενα. Η δημιουργία εμπόλεμων μπλοκ στο φόντο της παγκόσμιας διακρατικής σύγκρουσης που ολοένα και εξαπλώνεται στη ζώνη της ανάσχεσης. Η προετοιμασία των κρατών για πόλεμο και το στήσιμο οικονομικών πολέμου που χτίζονται πρώτα και κύρια πάνω στην πειθάρχηση και υποτίμηση της εργατικής τάξης. Με τούτες τις βαριές αποσκευές κατέφτασε το καλοκαίρι του 2022.

Υπάρχει, βέβαια, μια μικρή διαφορά σε σχέση με τα καλοκαίρια των προηγούμενων ετών. Η μιντιακή δημοσιότητα στη χώρα βρωμάει ήδη από τον μήνα Ιούνιο χειμώνα και ζόφο, με τις απαραίτητες πάντα δόσεις σύγχυσης. Το σχετικό κλίμα «χαλάρωσης» των δύο προηγούμενων πανδημικών καλοκαιριών, για λόγους διάσωσης της τουριστικής οικονομίας, έχει πλέον παραχωρήσει τη θέση του σε μια διάχυτη ατμόσφαιρα τρόμου και επερχόμενων καταστροφών. Ο πληθωρισμός τρέχει και εξανεμίζει τους μισθούς των μισθωτών. Οι τιμές των τροφίμων, της βενζίνης και του ρεύματος ανεβαίνουν ολοταχώς -στο βάθος διαγράφεται το ενδεχόμενο δελτίου κατανάλωσης. Οι υπαίτιοι εδώ είναι «ο Πούτιν», «ο πόλεμος στην Ουκρανία» ή κάτι μυστήριες «χρηματαγορές» και κάποιοι ανεξιχνίαστοι «κερδοσκόποι». Στο Αιγαίο διαγράφεται το ενδεχόμενο θερμού επεισοδίου. Υπαίτιος εδώ είναι ο Ερντογάν και το όραμά του περί Γαλάζιας Πατρίδας. Και, για να μην ξεχνιόμαστε, ο φονικός ιός που επανέρχεται ως έχουμε-χάσει-το-λογαριασμό «κύμα»...

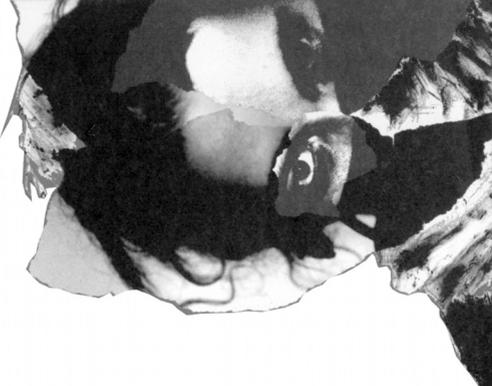
Εν ολίγοις, η χώρα βάλλεται από «εξωτερικές» απειλές, και μιας και διανύουμε προεκλογική περίοδο, από «κακή διακυβέρνηση». Μ' αυτά και μ' αυτά, ωστόσο, το μήνυμα που εκπέμπεται από το σύνολο του πολιτικού συστήματος και των ρουφιάνων δημοσιογράφων είναι σαφές: Καθίστε στα αβγά σας. Μαζευτείτε σπίνια σας. Σωπάστε. Η πατρίς κινδυνεύει κι απαιτούνται θυσίες.

Στα κείμενα και αυτού του τεύχους, κατα-

πιανόμαστε με τον περιρρέοντα ζόφο, όπως ακριβώς κάναμε και την περίοδο που έπεσε ο ουρανός στο κεφάλι μας τον Μάρτη του 2020. Μέσα από το τρίπτυχο «κράτος-καπιταλιστική κρίση-διακρατική σύγκρουση». Αντιμετωπίζουμε τον πληθωρισμό ως συνειδητή κρατική πολιτική περιορισμού της κατανάλωσης και παράλληλης στήριξης των ντόπιων αφεντικών, στο πλαίσιο της πολεμικής οικονομίας. Θυμόμαστε την προηγούμενη επανεμφάνιση της ενεργειακής κρίσης και του πληθωρισμού στη χώρα στα τέλη της δεκαετίας του 1970. Ασχολούμαστε με τις (όχι και τόσο σύγχρονες) εργατικές πολιτικές που ταιριάζουν σε μια οικονομία πολέμου. Μιλάμε για το παρελθόν και το μέλλον της βαριάς βιομηχανίας της χώρας, αυτή του τουρισμού, που τώρα τελευταία κλονίζεται συθέμελα με τα μπάζα της να πέφτουν πάνω σε εργάτες και εργάτριες. Καταπιανόμαστε με τον πόλεμο στην Ουκρανία, τοποθετώντας τον στο φόντο της παγκόσμιας διακρατικής σύγκρουσης στη ζώνη της ανάσχεσης αλλά και στην ιστορία της δημιουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θυμόμαστε, με καυστική διάθεση, τις οικονομικές λειτουργίες του ιού, μέσα από το παράδειγμα των σχετικά πρόσφατων λοκντάουν στη Σαγκάη και τις «συνωμοσιολογικές» απόψεις έγκριτων οικονομικών αναλυτών. Και ακόμα, καταδεικνύουμε αόρατες, μέχρι πρότινος, πειθαρχικές όψεις της δημόσιας τάξης που απλώνονται στις γειτονίες μας και δεν έχουν στο επίκεντρο μόνο τους αστυνομικούς μηχανισμούς, αλλά την τοπική αυτοδιοίκηση και τους συμμάχους της μεσοστούς.

Η Ιουλιάντικη αφίσα της συνέλευσης autonome antifa χαρακτηρίζει αυτό το καλοκαίρι ως «το καλοκαίρι της εθνικής ενότητας». Είναι μια καλή περιγραφή για την κατάσταση των κοινωνιών μας την περίοδο που διανύουμε. Η εθνική ενότητα που απαιτεί το κράτος και η πολεμική του προετοιμασία εκπέμπεται και επιβάλλεται από χίλιες δυο μεριές στην καθημερινότητα:

ANTI FA SPEAK KING

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΟΥ ΛΕΞ ΠΟΥ ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ
ΝΑ ΚΑΤΑΓΡΑΨΕΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙ-
ΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Μπαφοφόρος Καγκουραίος:
Φιλράκι βλέπω φορές δύο
μάσκες. Μπορείς να μου δώσεις
τη μία γιατί ξέχασα τη δικιά μου;

Μασκοφόρος Συριζαίος: Δυστυ-
χώς δε γίνεται, γιατί χτες άραζα
με κάποιον που σήμερα βγήκε ότι
έχει κόβιντ.

Μπαφοφόρος Καγκουραίος:
Καλά κι ήρθες σε τόσο κόσμο;
Γιατί δεν έκατρες σπίτι, Τέλος
πάντων, καμιά τρίτη δεν έχεις ε;

... κάπου εκεί ο Συριζαίος μάλλον
κατάλαβε ότι έπαιζε δούλεμα...

...δεν βρέθηκαν γραμμένες νύκτωρ ασυδοξίες τυροσιτάδικου

- Από τα μούτρα των μασκοφόρων πολιτών που παρότι το κράτος τους είπε να βγάλουν τη μάσκα, αυτοί επιμένουν να τη φορούν. Δεν πρόκειται για ηλίθιους. Πρόκειται για φιγούρες, ενίοτε με εξουσίες σε χώρους εργασίας, που έχουν πιάσει τα μηνύματα των καιρών και επιδεικνύουν τη δέουσα συμμόρφωση, για να διασωθεί η τάξη τους και η πάρτη τους.

- Από τους εργασιακούς χώρους, όπου τα αφεντικά έχουν αποκτήσει περισσότερο τσαμπουκά, περισσότερο έλεγχο, περισσότερη εξουσία γιατί οι θυσίες και οι στερήσεις για την πατρίδα, περνάνε πρώτα και κύρια από την πειθαρχία στην παραγωγική διαδικασία.

- Από την πληθώρα των φετινών καλοκαιρινών εκδηλώσεων που στήνονται σε πλατείες ανά τους δήμους, με μότο «σμίγουμε και πάλι, όλοι μαζί μια αγκαλιά».

- Από τις επερχόμενες εκλογές και την υποτιθέμενη αντιπαλότητα μεταξύ «αυτών που μας έκλεισαν σπίτι» και «αυτών που συμφώνησαν και φρόντισαν να μας κλείσουν σπίτι».

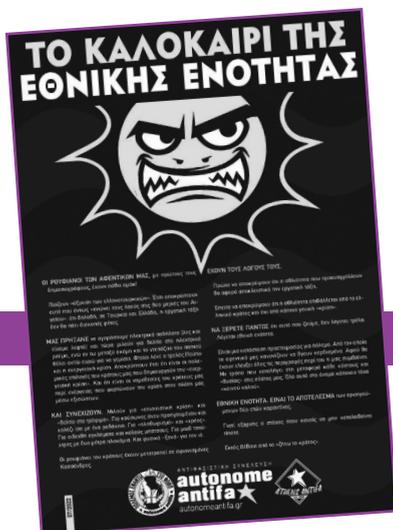
- Από το ξέπλυμα και τη σκόπιμη

λήθη των κριμάτων που διέπραξε όλος ο γαλαξίας της αριστεράς, εντός και εκτός κοινοβουλίου, την περίοδο ειδικά της καραντίνας.

- Από την απειλητική επιβολή της κρατικής αφήγησης για ό,τι μας συμβαίνει ως τη μόνη αδιαμφισβήτη αλήθεια που πρέπει να κυριαρχεί στο δημόσιο λόγο. Από τον ασφικτικό κρατικό έλεγχο κάθε αντιτιθέμενης περιγραφής της συγκυρίας.

- Από τη συκοφάντηση και λοιδωρία οποιασδήποτε από τα κάτω ερμηνείας των δεινών μας ως «συνωμοσιολογική» και «αντικοινωνική» (κληρονομιά και αυτό της καραντίνας). Τώρα ειδικά που η αφήγηση λέει «η πατρίς κινδυνεύει και απαιτούνται θυσίες», αυτός που θα τολμήσει να αντιταχτεί θα πρέπει λογικά να αναμένει ότι θα τον φάει το σκοτάδι.

Τελικά, όλο και καταλαβαίνουμε καλύτερα το τι σημαίνει εθνική ενότητα. Δεν σημαίνει «όλοι μονοιασμένοι και συντεταγμένοι». Σημαίνει κράτος, αφεντικά και κοινωνικοί σύμμαχοι/ρουφιάνοι ενωμένοι στην αφήγηση για ό,τι μας συμβαίνει και συντεταγμένοι στον πόλεμο ενάντια σε εκείνη την κοινωνική τάξη που θα κληθεί να υποστεί στερήσεις και θυσίες.

ΑΦΙΣΑ:

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ
- ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΑΝΤΙΦΑ -
ΙΟΥΛΗΣ 2022